

Geachte donateurs,

Onlangs vroeg een collega op de school waar ik werk of het een bewuste keuze was om buiten de stad te wonen, aangezien ik elke dag zo'n 40 minuten moet fietsen om op school te komen. Ik vertelde dat dat zeker het geval was, wie wil er nu niet een mooi weiland voor de deur? Maar zonder het leven en de reuring van de stad kan ik ook niet. En ik ben niet de enige die deze lichte tweestrijd voert, zo blijkt alleen al uit de bijlage 'Weg uit die stad' in *Trouw* van zaterdag 20 november.

Ook Louis Couperus was deze strijd niet vreemd. Hij eindigde tot veler verbazing in De Steeg en niet in zijn geliefde Den Haag. Maarten Klein heeft hier een mooi tweeluik over samengesteld. In 'De Scheveningers', door hem voorzien van aantekeningen en afbeeldingen, bezingt Couperus zijn lof aan de inwoners van Scheveningen. Daarnaast beschrijft Maarten Klein hoe Gelderland in het werk en leven van Couperus voorkwam en ook hier komt Couperus zelf aan het woord.

Pieter J. Verhaar kwam met het ludieke idee een oude puzzel (de herkomst volgt in het volgende nummer) af te drukken. Als hoofdprijs stelt hij zijn eerste druk (in twee delen) van Couperus' *Iskander* ter beschikking.

Daarnaast zijn er de vaste rubrieken, bespreekt Petra Teunissen het proefschrift *Haagsche Quaesties* en schreef Evert-Paul Veltkamp een artikel over het boek *Couperus in den vreemde*. Ook zijn er twee calls for papers voor komende nummers. Zelf interviewde ik Bas Jongenelen over het onlangs uitgekomen en door hem herspelde *Goëtia* van Frits Lapidoth.

Het openingsartikel is van de hand van Annette Postma en gaat over Couperus en de gebroeders Alinari, van de beroemde fotostudio. Annette is de nieuwe hoofdredacteur van *Arabesken* en hierbij draag ik het hoofdredacteurschap graag aan haar over. Ik heb het met veel plezier gedaan, maar nu wordt het tijd voor iets anders. Veel dank aan de verschillende redactieleden en bestuursleden met wie ik heb samengewerkt, onze vormgever Pim en aan het Louis Couperus Museum. En ook veel dank aan alle enthousiaste Couperus-kenners en Genootschapsleden die hun kennis met mij hebben willen delen. Deze nauwe betrokkenheid bij Couperus heeft mijn leven zeker verrijkt en ik houd zijn werk uiteraard graag in mijn leven en klaslokaal. Over een klein half jaar lees ik dus graag als donateur de nieuwe *Arabesken*. Laten we daarom afsluiten met het tijdelijke afscheid tussen mijn eerste Couperus-liefde Eline Vere en Lawrence St. Clare:

- Goed, sprak hij. Anders vraag ik je niets. En nu zal ik wachten, tot je oom en tante thuis zijn om afscheid van ze te nemen. Vincent komt morgen. Maar mag ik nu, dat we alleen zijn, afscheid van jou nemen?

Zij antwoordde niet, maar zag hem aan. Hij drukte haar in zijne armen en kuste haar.

- Tot over vijf maanden? fluisterde hij met een glimlach.

Zij richtte zich even op, zag hem vast aan, en sloeg toen hare armen om zijn hals. Toen kuste zij zijn voorhoofd met een langen, innigen kus.

- Tot.... over.... vijf maanden! murmelde zij terug. ♣

Hester Meuleman